

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: strona wnosząca o unieważnienie prawa do znaku oparła swój wniosek zgodnie z art. 53 ust. 1 lit. a) i art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 na wcześniejszej rejestracji — jako wspólnotowego znaku towarowego pod nr 4532751 — graficznego znaku towarowego (w kolorze „lactofree” dla towarów z klasy 29

Decyzja Wydziału Unieważnień: unieważnienie prawa do znaku w odniesieniu do części towarów

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie decyzji Wydziału Unieważnień oraz oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do znaku

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 53 ust. 1 lit. a) i art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009 z tego względu, że Izba Odwoławcza dokonała błędnej oceny porównania oznaczeń, a tym samym błędnej całościowej oceny co do prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku graficznych znaków towarowych „lactofree” i „Lactofree”.

Odwołanie wniesione w dniu 5 lipca 2011 r. przez AO od postanowienia wydanego w dniu 4 kwietnia 2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-45/10 AO przeciwko Komisji

(Sprawa T-365/11 P)

(2011/C 282/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: AO (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat P. Lewisch)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 4 kwietnia 2011 r. w sprawie F-45/10 AO przeciwko Komisji;
- na wypadek gdy Sąd może rozstrzygnąć sprawę co do istoty — uwzględnienie żądań podniesionych w pierwszej instancji, m.in.:
  - stwierdzenie nieważności decyzji CMS 07/046 Komisji Europejskiej z dnia 23 lipca 2009 r. ze względu na molestowanie, błąd w zarządzaniu i naruszenie prawa do bycia wysłuchanym;
  - stwierdzenie nieważności wszystkich decyzji wydanych przez organ powołujący względem wnoszącego odwołanie w okresie od września 2003 r. do chwili jego

odwołania ze względu na molestowanie i błąd w zarządzaniu, przy czym wnoszący odwołanie podnosi naruszenie prawa do bycia wysłuchanym;

- umożliwienie wnoszącemu odwołanie bycia wysłuchanym na podstawie art. 7 ust. 1 i art. 24 regulaminu pracowniczego⁽¹⁾ i odniesienie się do wniosków złożonych w lutym 2008 r. i w marcu 2008 r.;
- przyznanie wnoszącemu odwołanie symbolicznej kwoty 1 EUR tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania celem naprawienia krzywdy i uszczerbku na karierze, jaki poniósł, w sposób przedstawiony w skardze, ponieważ celem skargi nie jest uzyskanie kwoty pieniężnej, lecz odzyskanie godności i reputacji zawodowej przez wnoszącego odwołanie;
- obciążenie drugiej strony postępowania całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący niespełnienia przesłanek wydania postanowienia na podstawie art. 76 regulaminu Sądu do spraw Służby Publicznej i uznania skargi za oczywiście bezpodstawną.
  - Sąd do spraw Służby Publicznej nie wziął pod uwagę kilku skarg złożonych przez wnoszącego odwołanie oraz kilku dowodów przedstawionych przez niego dotyczących molestowania;
  - Skarżący został pozbawiony prawa do dodatkowego terminu na uzupełnienie braków skargi zgodnie z art. 36 regulaminu Sądu do spraw Służby Publicznej, przy czym braki te dotyczyły dwóch decyzji organu powołującego przywołanych przez wnoszącego odwołanie w skardze.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez zaskarżone postanowienie wydane w sprawie F-45/10 prawa Unii w rozumieniu art. 11 ust. 1 załącznika I do statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, ponieważ wnoszący odwołanie ma prawo do odszkodowania, jako że molestowanie miało miejsce.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez Sąd do spraw Służby Publicznej prawa skarżącego do bycia wysłuchanym zgodnie z art. 6 ust. 1 europejskiej Konwencji praw człowieka i podstawowych wolności oraz art. 47 ust. 2 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 31 i (EWA) nr 11 w sprawie regulaminu pracowniczego urzędników i warunków zatrudnienia innych pracowników Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Atomowej w zmienionym brzmieniu (Dz.U. 45 z 14.6.1962, s. 1385)